

der have bestemt os til at holde Præmierne som de egentlige Stodhingste eller Beskeler udenfor den samme Indflydelse fra Landboforeningernes Side, som vi have tillagt dem med Hensyn til Hopper og 2-aaarige Hingste.

Judenrigsministeren: Jeg har selv ved at vedigere Lovforslaget været i stor Tvivl, om jeg skulde foreslaae Hopper henvisne til de store eller de smaa Dyrskuer. Foruden de Betragtninger, der ere gjorte gjældende af Udvalget, hvor det især den Omstændighed, der vakte Tvivl hos mig, at Hopperpræmier i Regelen vilde være forholdsvis mindre, saaa at Opfordringerne til at føre Hopperne langveis fra vilde være forvinderende og at Hopperstuerne først saae deres rette Nytte, naar der tillige fremstilles Tolk, hvilke jo ikke negne sig til at føres langveis. Jeg har læst disse Betragtninger. Intet imod, at man vender tilbage til min oprindelige Tanke, som jeg havde opgivet, fordi jeg maatte forinene, at Hestestuerne vilde faae større Betydning med Hensyn til Hesteavl og navnlig i Henseende til det Bekørende, der have, naar man samtidigt med Hingstene kunde fremstille Hopper, og Tolk. Jeg erkjender imidlertid, at de praktiske Vanskeligheder ere saa store, at jeg ikke skal have Noget imod den foreslaaede Forandring. Som Tølge deraf vilde den 3,600 Rb., som være foreslaaede i S. 1, være at forhøje. Jeg skal tilbagekalde Erindringen, at Meningen ikke var at tage Noget fra, men kun at henlægge den Deel, der hidtil var anvendt baade af Regjeringens og af Foreningernes Penge til Heste, til de egentlige Hestestuer. Jeg troer, at naar man vil opgjøre Regningen over det Bidrag, der tidligere af Staten er ydet i andre Diemed end til Hingste, vil man ganske sikkert ikke komme til 6,600 Rb., thi de største Præmier ere alle negne givne til Hingste, og saa bliver Forholdet saaledes, at man ved at ansætte det omhandlede Bidrag til den nysnævnte Sum tager Noget fra det, der anses meest magtpaaliggende, og lægger det til det, der har mindre Betydning. Man vil imidlertid af Forhandlingerne have seet, at det ikke saameget er Hensynet til den relative Vigtighed fra det Offentliges Standpunkt, som det særlige Hensyn til

Landboforeningerne; man her har for Diet, og jeg vil ikke modsætte mig dette Forslag. At der indrømmes Regjeringscommissarens Stemmeret, kan jeg kun betragte som en Højlighed, som han i Regelen vil fortjene. Jeg vil dog bemærke, at det forekommer mig, at Udfastet var correctere, idet det gik ud fra den Forsætning, at de mindre Dyrskuer vare overladte til Landboforeningerne, og det heelt og holdent, at Udvalget kalder dem Landboforeninger istedetfor landoeconomiske Foreninger, har jeg ikke fundet nogen Betænkelse ved. Saa at det var overladt dem baade at bestemme Reglerne, hvorefter Præmierne skulde uddeles, og sælde den Dom, hvorved de sættes. Det kan ganske vist siges, at der nu paa sine Steder vil komme et andet Element ind, men jeg antager ikke, at det vil gjøre Skade. Den første Indstilling til 3'er, saavidt jeg kan see, i fuldkommen Conseqvens med de foregaaende Forandringer. Naar jeg skulde have skrevet Loven, troer jeg, at jeg vilde have sat Grænsen for Hingste længere med, dog ikke lavere end til 3'ar, idet de fleste Hingste vistnok ikke før komme til at tjene som saadanne. Men det er et Punkt af underordnet Betydning, saa jeg ikke skal reise nogen Dissens derom. Jeg kan ialtsaa tiltræde disse Endringsforslag.

Beck: Allerede ved Sagens første Behandling antydede jeg, at jeg fandt Betænkelse ved, at det Tilskud, der skulde ydes til Landboforeningerne, var 3,600 Rb., og det er mig derfor hjært, at den høitærede Minister er villig til at gaae ind paa et forhøjet Bidrag. Naar jeg har holdt fast ved at 7,600 Rb. burde uddeles til Landboforeningerne ligesom hidtil, da er der forskellige Omstændigheder, der have ledet mig dertil. Jeg skal tillade mig at fremhæve nogle af dem. Det er bekendt, at der ved Loven af 31te Marts 1852 blev bestemt 7,600 Rb. dertil, ved Siden af, at Landstutteriet og Stamstutteriet blev opretholdt. Naar man nu seer hen til Forbelingen af dette Beløb imellem de bestaaende 35 Landboforeninger, da bliver der kun lidt til hver. Jeg erkjender imidlertid, at det efter Forholdene er tilfredsstilligt; men jeg kan ikke gaae ind paa, at det skulde være mindre, ved Siden af, at